

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Comanici Inga în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Sîngerei din 03 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui:

Cîrcel Emilian Nicolae, născut la 27.09.1987,
originar și domiciliat orașul Sîngerei, str.M.Frunze, 8,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.03.2015-03.12.2015;

instanța de apel: 04.01.2016-13.04.2016;

instanța de recurs: 08.06.2016-13.07.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 03 decembrie 2015, Cîrcel Emilian a fost recunoscut vinovat și condamnat;

- în baza 264 alin.(3) lit.b) Cod penal la închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani;

- în baza 266 Cod penal a fost liberat de răspundere penală din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, Cîrcel Emilian, la 10.06.2013, aproximativ la orele 23.15, pe traseul M 14 Bălți-Sărăteni km 37-720 m, la ieșirea din s. Copăceni, r-nul Sîngerei conducea automobilul de model „Mazda 625” cu n/î CIY 025 și încălcînd prevederile pct.45 alin.1 lit. a), b), c), d) și pct.2) din Regulamentul circulației

rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori, starea psihofizologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră și în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, pct.34 alin.2) din regulamentul nominalizat care stabilește că, în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească, ca rezultat nu s-a isprăvit cu ghidajul și a tamponat biciclistul Vlas Dmitri Stepan care a decedat pe lor.

În urma coliziunii biciclistul Vlas Dmitri Stepan a primit potrivit raportului de expertiză medico-legală leziuni corporale grave sub formă de traumatism grav, trauma cranio-cerebrală deschisă, fractură os frontal, hemoragie subarahnoidală, în cerebrală, în ventricolele cerebrale, traumă toracoabdominală, fractură bilaterală de coaste, lezarea plămînelor, zdrobirea ficatului, splina, lezarea diafragmei, hemoragie masivă internă, anemie, organe interne, hemoragii în șesurile pericraniene, la nivelul facturii de coaste, peretele abdomenului pe stînga, plagă contuză a capului, excorații frunte, față, trunchi, membre în rezultatul cărora a decedat.

Instanța de fond a constatat, că prin acțiunile sale *Cîrcel Emilian Nicolae* a comis infracțiune prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana, care conduce mijlocul de transport care a provocat decesul unei persoane* și art. 266 Cod Penal - *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana a conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3).*

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a declarat avocatul Comanici Inga în interesele inculpatului Cîrcel Emilian, solicitînd casarea sentinței și adoptarea unei decizii de achitare conform art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură, deoarece fapta nu a fost comisă de către Cîrcel Emilian.

În susținerea apelului a invocat că:

- sentința este ilegală și neîntemeiată, învinuirea se întemeiază pe acte procesuale, rapoarte de expertiză contradictorii;
- nu au fost depistate urme biologice pe automobil;

- organul de urmărire penală nu a determinat modalitatea de ciocnire, modul de deplasare a automobilului și tîrîrea la distanță a biciclistului, precum și nu a examinat și apreciat probele sub toate aspectele;

- nu sa examinat poziția inculpatului,

- acuzarea nu a adus probe veridice și convingătoare care în exclusivitate să demonstreze că anume în urma acțiunilor inculpatului au survenit consecințele prejudiciabile și că există legătură cauzală între faptă și consecințe;

- nu este clar ce reguli ale securității circulației rutiere au fost încălcate, iar organul de urmărire penală n-a determinat modalitatea de încălcare a acestor reguli;

- probele nu dovedesc că biciclistul Vlas Dmitri a fost lovit de automobilul condus de Cîrcel Emilian, iar concluziile despre vinovăție nu pot fi bazate pe persupuneri și nimeni nu este obligat să-și demonstreze nevinovăția sa;

- sentința nu este motivată, nefiind expuse detaliat motivele admiterii învinuirii declarate de procuror și că instanța a încălcat astfel art.6 CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

4.1. În cadrul instanței de apel, inculpatul Cîrcel Emilian, fiind legal citat, nu s-a prezentat la ședința de judecată și nu a comunicat motivele neprezentării sale. Potrivit informațiilor parvenite de la IP Sîngerei nr.2100 din 01.03.2016 și încheierii judecătoreiei Sîngerei din 16.02.2016, în privința lui Cîrcel Emilian la 22.02.2016 a fost pornit dosarul de căutare nr.2016220015, deoarece acesta se ascunde de la organele de drept, fiind inițiată căutarea lui. Prin urmare, conform prevederilor art.321 alin.(2) pct .1) Cod de procedură penală cauza penală în ordine de apel, după audierea opiniei participanților la proces, a fost dispusă spre examinare în lipsa inculpatului.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Soluția sa instanța de fond și-a bazat-o pe **probele verbale:**

- declarațiile inculpatului, care nu și-a recunoscut vina, prezentînd o interpretare a circumstanțelor faptei reieșind din versiunea sa de apărare;

- a declarațiilor succesorului părții vătămate Galeas Natalia, a martorului Bîrsan Mihail, precum și **probele scrise:**

- raportul privind depistarea infracțiunii din 10.06.2013 (Vol.I f.d.41) în care s-au identificat, fixat și înregistrat circumstanțele cauzei în registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a CRP Sîngerei,

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.06.2013 (Vol.I f.d.43-51) potrivit căreia s-a depistat cadavrul victimei Vlas Dmitri cu semne de moarte violentă, bicicleta deteriorată și celelalte urme ale infracțiunii, fiind fotografiate.

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.06.2013 (Vol.I f.d.54-57) conform căreia a fost examinat automobilul lui Cîrcel Emil ian, pe care au fost depistate urme: *la bara de protecție din față, în partea dreaptă la mijlocul barei de jos se observă zgîrieturi, la mijlocul ușei din spate din partea dreaptă o adîncitură și lipsește o parcelă de vopsea cu lungimea 3,5 cm și lățimea de 1 cm, la podea, în față în partea dreaptă la bara din fier de protecție este îndoiată și se observă fragmente de vopsea de culoare vișinie, lipsește și apărătorul de noroi din față din dreapta, la mijlocul bazei, în parte dreaptă se observă două zgîrieturi.*

- raportul de expertiză medico-legală nr. 127D din 03.07.2013 (Vol.I f.d.68) potrivit căreia a fost examinat cadavrul lui Vlas Dmitri, la care au fost depistate leziuni corporale grave, care sau soldat cu moartea acestuia, fiind cauzate vital în urma accidentului rutier.

- raportul de expertiză complexă nr.810, 408 din 20.06.2014 și fototabelul (Vol.I f.d.82-94) prin care s-a confirmat prezența leziunilor corporale la cadavrul lui Vlas Dmitri, proveniența lor în urma accidentului rutier și mecanismul producerii accidentului rutier, cu indicarea defectelor tehnice ale automobilului, invocîndu-se și faptul, că conducătorul automobilului Mazda 626 din punct de vedere tehnic trebuia să acționeze conform cerințelor subpunctului 2) al punctului 45 din Regulamentul circulație rutiere, detaliat concluzia fiind expusă în raportul nominalizat.

În opinia Colegiului probele cercetate, examinate în ansamblu a prezentat o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt, fiind raportate just la prevederile legale.

Instanța de apel a considerat că:

- instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78, 82 Cod penal și anume de gravitate infracțiunilor comise (*infracțiune gravă*), motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat (*lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, caracteristica pozitivă de la locul de trai, lipsa antecedentelor penale etc*), de lipsa circumstanțelor atenuante, agravante, prezenta pagubei materiale și morale care n-a fost achitată succesorului părții vătămate, poziția acesteia față de pedeapsa penală, faptul nerecunoașterii vinei necățînd la existența probelor de vinovăție, refuzul colaborării cu organul de urmărire penală, condițiile inculpatului de viață și celelalte circumstanțe individuale ale cazului;

- corect Cîrcel Emilian a fost liberat de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție;

- la soluționarea acțiunii civile instanța de fond a luat în considerație probele anexate și prevederile legale în acest sens, admițând-o în principiu just.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării, precum că sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de fond a examinat cauza în proces de judecată contradictoriu, cu acordarea părților procesului (apărării și acuzării) a posibilității de a prezenta probe în argumentarea poziției sale, de formula întrebări participanților procesului, adoptând și pronunțând în final o sentință motivată, întemeiată și legală. Prin urmare a respins ca neîntemeiate și celelalte argumente ale apărării referitor la nevinovăția inculpatului Cîrcel Emilian, fiind eronată concluzia apărării precum că, instanța de fond a dispus de probe ce confirmă faptul nevinovăției inculpatului.

Nerecunoașterea vinei de către Cîrcel Emilian, instanța de apel a apreciat-o ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală și nu echivalează cu achitarea inculpatului, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul Cîrcel Emilian nu și-a recunoscut vina și se ascunde de judecată cu scopul de a evita răspunderea penală. Acesta s-a prezentat la ultima ședință de judecată, iar după audierea opiniei procurorului, succesului părții vătămate referitor la stabilirea unei pedepse cu închisoare, a părăsit sala de judecată și teritoriul R. Moldova, deoarece a conștientizat, că riscă o pedeapsă privativă de libertate pentru fapta comisă.

Instanța de apel a apreciat ca eronată și concluzia avocatului precum că, procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.06.2013 și fototabelul nr.2 din raportul de expertiză nr.810 au contradicții, deoarece:

- potrivit procesului menționat, la examinarea automobilului lui Cîrcel Emilian de model Mazda 626 n/î CIY025 au fost depistate la bara de protecție din față, în partea dreaptă la mijlocul barei de jos zgîrieturi, la mijlocul ușei din spate din partea dreaptă o adîncitură și lipsește o parcelă de vopsea cu lungimea 3,5 cm și lățimea de 1 cm, la podea, în față în partea dreaptă la bara din fier de protecție este îndoită și se observă fragmente de vopsea de culoare vișinie, lipsește și apărătorul de noroi din fața din dreapta, la mijlocul bazei, în partea dreaptă se observă două zgîrîturi;

- comisia de experți, în raportul de expertiză nr.810, 408 din 20.06.2014 și fototabel, au evidențiat aceste defecte tehnice a automobilului vizat;

- comisia de experți în acest raport de expertiză a explicat foarte clar cum a avut impactul, indicînd, că contactul primar a avut loc numai între automobil și bicicletă, după care biciclistul a fost aruncat la sol pe direcția de mișcare a automobilului, lovindu-se cu capul de suprafața carosabilului, apoi tîrît cu bicicleta la distanță, fapt confirmat prin urme neîntrerupte de sînge pe asfalt;

- defectele depistate sînt multiple, dar nu două cum le indică avocatul în apel, și

confirmă impactul cu bicicleta condusă de victimă;

- faptul, că pe automobil n-au fost depistate urme biologice se confirmă prin mecanismul producerii accidentului descris de experți și prin faptul, că automobilul inculpatului a fost examinat a treia zi de polițiști, timp suficient pentru inculpat de a șterge toate urmele biologice ale infracțiunii.

Colegiul a reiterat că:

- apărarea a analizat concluzia experților din punctul său de apărare, dar nu în contextul întreg și cu probele administrate, dându-i o interpretare greșită. Totodată, această concluzie a fost prezentată judecății de partea apărării selectiv, dar nu în volum complet, din care rezultă concluzia veridică, sub toate aspectele și completă. Interpretarea selectivă făcută de apărare nu se confirmă nici prin consecutivitatea de probe;

- comisia de experți și-a făcut concluzia studiind materialele cauzei penale, inclusiv și declarațiile martorului Bîrsan Mihai și ea corespunde circumstanțelor descrise în învinuire;

- în concluzia sa experții au descris modalitatea și mecanismul de producere a accidentului conform consecutivității de acțiuni, care corespund defectelor automobilului, bicicletei, vătămarilor corporale depistate la victimă și urmelor depistate la fața locului;

- expertul a indicat foarte clar, că mai întâi a avut loc impactul primar, apoi momentul traversării, tîrîrii etc, iar apărarea face interpretări greșite a concluziei în acest sens;

- organul de urmărire penală a examinat atît probele acuzării, cît și ale apărării sub toate aspectele, complet și obiectiv din punct de vedere al veridicității, utilității pertinentei, concludentei, prin coroborare între ele, respectînd dispozițiile art.93-100 Cod de procedură penale;

- aceeași concluzie a experților indică, că leziunile corporale depistate la victimă, care au condiționat decesul direct, au apărut în urma accidentului rutier, fapt ce denotă existența legăturii cauzale dintre leziuni, accident rutier și deces;

- probele aduse de partea acuzării sînt suficiente pentru a demonstra vinovăția lui Cîrcel Emilian și a pronunța o sentință de condamnare.

- atît în învinuire, cît și în sentință este indicat clar ce prevederi ale Regulamentului circulației rutiere au fost încălcate de Cîrcel Emilian;

- la urmărirea penală au fost verificate toate versiunile, inclusiv și cele înaintate de partea apărării, fiind determinate modalitatea de încălcare a regulilor securității circulației rutiere, de cauzare a leziunilor corporale, de producere a defectelor: ale bicicletei și automobilului și legătura cauzală dintre acestea;

-probele administrate dovedesc cert. că decesul victimei a survenit în urma accidentului rutier comis de Cîrcel Emilian;

- partea acuzării a verificat versiunea inculpatului referitor la nevinovăția sa;

- și-a găsit confirmare și versiunea privind părăsirea accidentului rutier, chiar de inculpatul se declară nevinovat, acesta confirmă că după impact s-a întors la fața locului și văzînd poliția sa speriat și a plecat acasă;

- știind cu certitudine că a comis accident rutier, Cîrcel Emilian nu s-a oprit și nu a chemat poliție, dar și-a continuat deplasarea, sustrăgîndu-se de la fața locului;

- momentul impactului a fost pe timp de noapte și foarte rapid, de aceea inculpatul Cîrcel Emilian și martorul Bîrsan Mihail au dat declarații referitor la aceste circumstanțe reieșind din posibilitatea de percepție și viziunea lor de interpretare a evenimentelor.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că:

- argumentele apărării, precum că vina lui Cîrcel Emilian în comiterea infracțiunilor prevăzute de la art.264 alin.(3) lit.b) și 266 Cod penal nu și-a găsit confirmare se contrazic prin consecutivitatea de probe administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond;

- sentința instanței de fond este legală, întemeiată și motivată. În sentință este indicată învinuirea și sînt expuse probele verbale și scrise, în baza cărora instanța de fond a ajuns la concluzia, că fapta a avut loc, că fapta a fost săvîrșită de Cîrcel Emilian, că fapta întrunește elementele infracțiunii și că pentru aceasta inculpatul trebuie pedepsit. De asemenea s-au luat în considerație și datele privind personalitatea inculpatului;

- doar părerea avocatului și inculpatului referitor la nevinovăție, în lipsa unor probe, nu poate motiva adoptarea unei sentințe de achitare. Inculpatul a descris circumstanțele cauzei și le-a dat o interpretare reieșind din poziția sa de apărare. Acelaș fapt a făcut și apărătorul său, atît în cuvîntările sale, cît și în apel, selectînd din actele de procedură și declarațiile participanților la proces doar unele extrase, neglijînd celelalte aspecte importante ale lor, care confirmă prezența ambelor infracțiuni.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Cîrcel Emilian, care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.4) și 6) Cod de procedură penală solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare pe motiv că fapta încriminată nu a fost săvîrșită de către inculpat.

În susținerea recursului a invocat aceleași motive ca și în apelul declarat și descrise la **pct. 3** a prezentei decizii, fiind identice.

6. Referință pe marginea recursului declarat a depus procurorul solicitând inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că instanțele de judecată au verificat probele administrate în raport cu art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere corectă potrivit art.101 Cod de procedură penală, just ajungând la concluzia contestată privind vinovăția în săvârșirea infracțiunilor încriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocat în interesele inculpatului se conchide că recurentul invocă ca temei de drept pct. 4) și 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală însă își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond.

Referitor la pct. 4) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și doar indicat în partea dispozitivă de către recurent în recurs, fără o motivare în acest sens, Colegiul reține că acesta a fost indicat doar declarativ, or instanța de apel nu a comis o astfel de eroare, deoarece în cadrul instanței de apel, inculpatul Cîrcel Emilian, fiind legal citat, nu s-a prezentat la ședința de judecată și nu a comunicat motivele neprezentării sale, iar potrivit informațiilor parvenite de la IP Sîngerei nr.2100 din 01.03.2016 și încheierii judecătoreiei Sîngerei din 16.02.2016, în privința lui Cîrcel Emilian, la 22.02.2016 a fost pornit dosarul de căutare nr.2016220015. Prin urmare, conform prevederilor art.321 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală cauza penală în ordine de apel, după audierea opiniei participanților la proces la care apărarea a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa clientului său și a succesorului părții vătămate, astfel fiind dispusă spre examinare în lipsa inculpatului.

Totodată, Colegiul indică că, art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul în recursul declarat în partea descriptivă a indicat alin. (1) pct. 6) al articolului menționat, normă de drept ce prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest punct conține 5 temeuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art.427 alin.1 pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocatul recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

În esență, avocatul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia despre condamnarea inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit.b) și 266 Cod penal.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza articolelor incriminate prin rechizitoriu, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. **4.1.** din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei și concluziei, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzației, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Cîrcel Emilian în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Referitor la criticele expuse de recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, instanța nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Cîrcel Emilian.

Relevant este de reținut în acest context și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc

vinovăția inculpatului în cele incriminate, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de fond, cât și cea de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Colegiul penal, în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată detaliat în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală. În contextul celor expuse supra, instanța de recurs consideră că instanța de apel și-a motivat și argumentat soluția adoptată, indicând corect că la materialele cauzei au fost administrate probe ce dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea celor încriminate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal ține se specifice că, alegațiile recurentului expuse în cererea de recurs, au constituit deja obiectul judecării cauzei în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea deciziei de menținere a sentinței de către instanța de apel, astfel, Colegiul penal însușește argumentele, deoarece le consideră întemeiate, fiind amplu desfășurate în decizia instanței și descrisă la pct.4.1 a prezentei decizii, prin urmare nu este necesară reluarea acestora.

Tot aici, Colegiul penal specifică că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat de cele imputate pe tot parcursul judecării cauzei, nu presupune și nu echivalează cu achitarea lui, așa cum pretinde apărarea, mai mult aceasta fiind apreciată drept o tactică a apărării aplicată de recurent în vederea eschivării de la răspunderea penală. În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond, care ulterior a fost menținută și de instanța de apel, iar critiquele aduse de avocat privind nevinovăția inculpatului se apreciază ca fiind vădit neîntemeiate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct.4) și 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeuri de casare a soluției adoptate.

Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Cîrcel Emilian este inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de Comanici Inga în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Cîrcel Emilian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 august 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun